

ГОДИШНО ОПОВЕСТЯВАНЕ

ЗА 2011 ГОДИНА

ВЪВ ВРЪЗКА С ИЗИСКВАНИЯТА НА НАРЕДБА № 8
ЗА КАПИТАЛОВАТА АДЕКВАТНОСТ НА КРЕДИТНИТЕ ИНСТИТУЦИИ

/чл. 335 Наредба 8 на БНБ /

СЪДЪРЖАНИЕ

I.	Обхват и методи на консолидация.....	3
II.	Политики и правила за управление на рисковете.....	3
III.	Структура и елементи на капиталовата база.....	6
	1.Обща информация.....	6
	2.Елементи на капиталова база.....	6
IV.	Капиталови изисквания.....	7
V.	Експозиция към кредитен риск от контрагента.....	7
VI.	Експозиция към кредитен риск и риск от разсейване.....	10
VII.	Информация за признати АВКО и АЕЗ при прилагане на стандартизиран подход за кредитен риск.....	13
VIII.	Вътрешни модели за пазарен риск.....	13
IX.	Експозиция към операционен риск.....	17
X.	Капиталови инструменти в банковия портфейл.....	18
XI.	Лихвен риск в банковия портфейл.....	18
XII.	Секюритизация.....	20
XIII.	Вътрешнорейтингов подход.....	20
XIV.	Техники за редуциране на кредитния риск.....	20
XV.	Политика и практика за възнагражденията.....	21

АЛИАНЦ БАНК БЪЛГАРИЯ АД е регистрирана в Република България, с адрес на управление – гр. София, бул. “Кн. Мария Луиза” 79. Банката има издаден пълен лиценз за извършване на банкова дейност в страната и чужбина със Заповед на БНБ № РД 100-000276 / 31.07.1998г.

Дългосрочният кредитен рейтинг на Банката (LT IDR), определен от агенция FITCH е BBB+/Стабилна перспектива, считано от ноември 2011 година и е над суверенния рейтинг на страната.

Настоящото оповестяване е изготвено в съответствие с изискванията на чл.335 от Наредба N 8 на БНБ.

Финансовите отчети са представени в хиляди български лева, които са функционалната валута на Дружеството. Финансовите отчети са изготвени, съгласно принципа на справедливата стойност за финансовите активи и пасиви за търгуване, както и активите за продажба, с изключение на тези, за които липсва надеждна база за определяне на справедливата им стойност. Другите финансови активи и пасиви, както и нефинансовите активи и пасиви са отчетени по амортизирана или историческа стойност.

I. Обхват и методи на консолидация.

Банката не се консолидира с други дружества.

II. Политики и правила за управление на рисковете.

Цялостната рамка за методите, организационната структура и процесите в Алианс Банк България АД е дефинирана в Политиката за управление на риска, приета от Рискския Комитет. Тя цели определяне на консистентна и ефективна система за управление на риска, в пълно съответствие с Минималните стандарти банкиране на Алианс Груп, Минималните стандарти за ликвидност на Алианс Груп, местните регулаторни изисквания, ръководните принципи за управление на риска на БНБ и Европейския Банков Орган, които са част от процеса на надзорен преглед по Втори стълб, както с Политиката на риска на Алианс Груп.

Управителният съвет носи отговорност за приемането на необходимите правила и стандарти и прилагането им за управление на рисковете в Банката. Управителният съвет излъчва, Рисков комитет (РиКо), който е отговорен за изготвянето и наблюдението на политиките за управление на рисковете на Банката в техните области.

Процесите са така структурирани, че да има възможност за ефективно управление на риска и възвращаемостта, както и за ефективно управление на капитала.

Политиките за управление на риска на Банката са създадени, за да се определят и анализират рисковете, пред които се изправя Банката, да дадат подходящи лимити на риска и контроли, както и да съблюдават спазването на тези лимити. Политиките и системите за управление на риска се преглеждат периодично, за да отразят промените в пазарните условия, продуктите и предлаганите услуги. Чрез своите обучения, стандарти на управление и процедури, Банката има за цел да развие

стриктна и ефективна контролна среда, в която всички служители разбират техните роли и задължения.

Алианц Банк България АД се ангажира да прилага 10-те основни принципа на Risk Менеджмента и Контролинга:

1. Top Менеджментът е отговорен за Рисковата Стратегия
2. Рисковият Капитал е основен рисков индикатор
3. Налице е независима надзорна функция за риск менеджмента и контролинг, без преки отговорности за Печалбата
4. Ясно дефиниране на организационната структура и рисковите процеси
5. Регулярно измерване и оценка на рисковете
6. Разработване и приемане на система от Лимити
7. Постоянен и надежден ефективен риск мониторинг
8. Постоянен и надежден риск репортинг и комуникация на рисковете
9. Създаване и база за ефективен риск менеджмента
10. Всеобхватна и навременна документация

Top менеджмента е отговорен за стратегията по риска

УС на Алианц Банк България АД дефинира стратегията по риска, която е консистентна със стратегията по риска и основните принципи на Allianz Group.

Рисковият капитал е ключов рисков индикатор

Рисковият капитал е ключов рисков индикатор и дефинира рисковия толеранс. Рисковият капитал се използва като индикатор за регулаторна адекватност, агрегиране на рисковете, достатъчност на капитала, лимити и параметър за управление на стойността на компанията, измерена чрез показателя Добавена Икономическа Стойност (EVA).

Ясно разделение на отговорностите

С оглед централизиран надзор и управление на риска на топ -менеджмент ниво, без пряка отговорност за печалбата, е създадена функцията Главен Риск Менеджър. Той е председател на Рисков Комитет (РiКo), който е независим орган, ангажиран да осигурява и представя на УС информация за състоянието на поеманите рискове и тяхното управление и контрол. Дейността на РiКo се подпомага от Експертен състав, осъществяващ Рисковата функция. Главният Риск Менеджър изпълнява независимо наблюдение на всички категории рискове в Банката, като има право на вето, върху решенията на Кредитните съвети в двете бизнес линии.

В структурата на Банката звеното по контрола на риска е разделено от звеното по управлението на риска.

Ясно дефинирана организационна структура и процеси

Организационната структура е ясно дефинирана и покрива всички категории рискове, към които е експонирана Банката.

Всяка бизнес единица в Банката отговаря за качеството и изпълнението на кредитния си портфейл, както и за наблюдението и контрола на всички кредитни рискове в портфейла си, включително и тези които са предмет на централизирано одобрение.

Измерване и оценка на риска

Всички рискове се измерват, като се използват последователни методи, които се базират на най-добрата банкова практика, корелацията и ефекта на диверсификация. Индивидуалните рискове се агрегират в рисковия капитал. Всички методи и процедури се преглеждат регулярно.

Политиките за управление на риска на Банката са създадени, за да се определят и анализират рисковете, пред които се изправя Банката, да дават подходящи лимити на риска и контроли, както и да съблюдават спазването на тези лимити. Политиките и системите за управление на риска се преглеждат периодично, за да отразят промените в пазарните условия, продуктите и предлаганите услуги. Чрез своите обучения, стандарти на управление и процедури, Банката има за цел да развие стриктна и ефективна контролна среда, в която всички служители разбират техните роли и задължения.

Система от лимити

Банката има система от лимити, която да помага за ефективно управление на риска. Лимитите са разделени по държави, контрагенти, категории рискове, видове ценни книжа, правомощия и др. и се преглеждат регулярно дали съответстват на стратегията на банката. Съществува система - CRiSP за наблюдение и мониторинг на експозиции над 10 M EUR на ниво клиентска група.

Последователен и ефективен мониторинг

Банката използва стандартизиран процес за мониторинг, който покрива всички рискове, към които е експонирана.

Актуални отчети по риска

Мениджмънта на Банката е навременно и точно информиран за рисковия профил, категориите риск, печалбите и загубите. Отчетите по риска са регулярни и на ад хок база. На всяко тримесечие Банката подготвя и изпраща отчети към Allianz Group Risk за всички рискове, към които е експонирана.

Създаване и база за ефективно управление

Процесите са така структурирани, че да има възможност за ефективно управление на риска и възвращаемостта, както и за ефективно управление на капитала.

Пълна и актуална документация

Всички методи, процедури, структура и процеси са документирани с цел яснота и прозрачност.

Алианс Банк България АД има приети следните правила, политики и процедури за управление на риска, в допълнение към Политиката за управление на риска:

- Вътрешни правила за кредитен риск
- Вътрешни правила за контрагентен риск към банки
- Вътрешни правила за пазарен риск

- Вътрешни правила за операционен риск
- Вътрешни правила за ликвиден риск
- Вътрешни правила за ограничаване на риска от концентрация на експозиции към икономически сектори и /или региони и Вътрешни правила за ограничаване на риска от концентрация на експозиции към свързани лица
- Политика за оценка и класификация на рисковите позиции, за формиране на провизии за обезценка и несъбираемост по приложимите счетоводни стандарти, и за установяване на специфични провизии за кредитен риск
- Процедура за събиране на проблемни вземания
- Политика за класификация на ценните книжа по портфейли, Методика за преоценка на ценни книжа
- Вътрешни правила за съответствие с нормативните изисквания
- Антикорузионна политика
- Политика за подаръци и развлечения
- Вътрешни правила за правомощия на служителите
- Кодекс на поведение
- Инструкция за непрекъсваемост на бизнеса
- Правила за предотвратяване изпирането на мръсни пари
- Правила за работа на Рисковия Комитет, Кредитния Комитет, Кредитните съвети, Комитета за оценка на събития от операционен риск, Комитета по ликвидност.

В Банката има приети и множество други инструкции, правила, политики и методики, които спомагат управлението на риска и процеса по риска. Процесът по риска включва – идентифициране, измерване, анализ, мониторинг и управление. Отделните фази са описани в Политиката за управление на риска. Основна роля за ефективността на процеса е организационната структура и ясната комуникация между отделните звена, част от функцията по риска.

III. Структура и елементи на капиталовата база.

1. Обща информация.

Банката изготвя надзорни отчети, в съответствие с изискванията на Наредба 8 на БНБ за капиталовата адекватност на Банките по изискванията на Базел 2. Банката прилага стандартизиран подход по отношение на кредитен и пазарен риск и подход на базисния индикатор от началото на 2007 година за операционен риск. В съответствие с Наредба 8 тези тримесечни отчети се представят в БНБ и включват сумата на рисково претеглените активи по отделните видове риск, размера на капиталовата база и коефициентите на капиталова адекватност.

2. Елементи на капиталова база

Банката извършва редовно вътрешен анализ на размера, вида и разпределението на необходимия капитал за покриване на всички видове рискове, съпътстващи дейността ѝ. Банката ежеседмично следи изменението на основните класове експозиции, капиталовата база и общата капиталова адекватност. Ръководството на Банката управлява процесите по контрол на рисковете.

КАПИТАЛОВА БАЗА	хил. лв.
<i>Регистриран и внесен капитал</i>	69,000
<i>Резерви</i>	79,797
Общо капитал и резерви	148,797
Намаления от капитала	
<i>Оценъчни разлики, включени в капитала от Първи рег</i>	0
<i>Нематериални активи</i>	(6,643)
Общо намаления от капитала	(6,643)
Капитал от първи рег	142,154
<i>Подчинен срочен дълг</i>	3,912
Капитал от втори рег	3,912
Общо собствен капитал (капиталова база)	146,066

IV. Капиталови изисквания.

Основната цел на вътрешния анализ на капитала на Банката е поддържане на оптимална капиталова адекватност, т.е. поддържане на оптимално капиталово покритие на банковите рискове за изпълнение на стратегическите ѝ цели, при спазване на отделните банкови регулации.

Към 31 декември 2011 г. Банката изпълнява надзорните изисквания, съгласно Наредба №8 на БНБ, както следва:

Капиталови изисквания	2011
Капиталови изисквания за кредитен риск, кредитен риск от контрагента, риск от разсейване и сетълмент риск при свободни доставки	
<i>Централни правителства и централни банки</i>	645
<i>Регионални и местни органи на властта</i>	0
<i>Институции</i>	1910
<i>Предприятия</i>	35,102
<i>Експозиции на дребно</i>	10,669
<i>Експозиции, обезпечени с недвижимо имущество</i>	13,314
<i>Просрочени позиции</i>	2,409
<i>Краткосрочни вземания от институции и предприятия</i>	4,364
<i>Други позиции</i>	4,828
Общи капиталови изисквания за кредитен риск, кредитен риск от контрагента, риск от разсейване и сетълмент риск при свободни доставки	73,242
Общи капиталови изисквания за позиционен, валутен и стоков риск	284
Общи капиталови изисквания за операционен риск	9,028
Други капиталови изисквания от БНБ	41,277
Общо капиталови изисквания	123,831
Превишение (+) / недостиг (-) на собствения капитал	22,235
Отношение на обща капиталова адекватност (%)	14.15%
Отношение на адекватност на капитала от първи рег (%)	13.78%

V. Експозиция към кредитен риск от контрагента.

Кредитният риск от контрагента възниква при сделки с дериватни инструменти, репо -сделки, сделки по предоставяне / получаване в заем на ценни книжа или стоки, транзакции с удължен сетълмент. С цел ограничаване на кредитния риск от контрагента, Банката използва система от лимити към местни и чуждестранни банки/ финансови институции/ корпоративни клиенти – определени според дефинициите и логиките залегнали в методиката за тяхното изчисление на системата CRiSP.

Процесът по определяне и последващ мониторинг на лимитите е представен в следните основни етапи:

- калкулация на лимита на ниво Allianz SE (групово ниво): Определен посредством дефинирано ниво от Allianz SE лимитен под (Anchor Limit) мултиплициран по серия от три фактора определени в системата CRiSP, както следва: рейтинг фактор на контрагентна група и/ или контрагента; регионален и сегментен фактор на контрагентна група и/ или контрагента, размерен фактор на контрагентна група и/ или контрагента
- алокация на лимита към съответната компания от Allianz SE, на базата на фактор получен от комбинацията от региона, в който оперира съответното дружество в групата на Allianz SE и региона, в който оперира съответната контрагентна група и/ или контрагент.
- коригиран лимит на базата на текущи бизнес отношения с банки/ финансови институции/ корпоративни клиенти и допълнителни ограничения приети от Банката, като правомощията на местно ниво (Главен Рискът отговорник / CRO) са изразени само във възможността за намаление на определени лимити.
- мониторинг на текущата ютилизация на лимита. Текущата ютилизация на лимита към определен контрагент и/ или контрагент група е произведение от текущата пазарна / балансова стойност на експозицията и фактор определен от комбинацията на класа експозицията (напр. депозит, кредит, ценни книжа репо – сделки и т.н.) и остатъчния ѝ матуритет.

Ежедневен мониторинг на лимитите, както и симулация на бъдещи експозиции в системата CRiSP се извършва от Отдел "Пазарен и операционен риск" към Управление "Пазарен, операционен и нормативен риск" на Банката.

В допълнение към системата от лимити и с цел минимизиране на кредитния риск от контрагента, при сключването на репо сделки, Банката прилага и допълнителни ограничения определени в Минимални стандарти за репо сделки на компаниите от групата на Allianz SE както следва:

- За обезпечения по репо -сделки се приемат първокласни ДЦК на Българското правителство, оценени по справедлива /пазарна/ стойност, която е по-голяма от сумата на предоставените средства.
- Приемливо обезпечение:
 - Първостепенно : ДЦК на страни и международни банки за развитие и организации с минимален кредитен рейтинг AAA, депозит с едnodневен матуритет;
 - Второстепенно: ДЦК на страни с минимален кредитен рейтинг AA, A и BBB, корпоративни (senior) ценни книжа с рейтинг минимум A, депозитни сертификати от банки с минимален рейтинг A, депозит с до тримесечен матуритет, държавно-гарантирани ценни книжа;

- Третостепенно: Обикновени акции (с определени изисквания за фри – флоут, листвани на признати борси в страните от Г7 или ЕС), конвертируеми облигации с инвестиционен рейтинг.
- Не се приемат за обезпечение: стоки, кредити, структурирани продукти като (CDOs; CLOs; ABSs); имоти както и акции на КИС инвестиращи в имоти; Варанти; издадени собствени емисии ценни книжа; Всякакъв род активи на възникващи пазари; борсово търгувани фондове (ETF), привилегировани акции, подчинен срочен дълг, обезпечение от емитенти класифицирани в "Watch" и "Restricted" списъци в системата CRiSP.
- Намаления (hair-cuts) на пазарната/ справедлива стойност на обезпеченията в зависимост от степента им на приемливост (т.е. първостепенно, второстепенно и третостепенно).
- Допълнителни ограничения: репо сделките могат да бъдат обичайно с матуритет 1 – 2 седмици, но с максимален матуритет до 3 месеца; не се допуска разминаване във валутите на приемливото обезпечение и предоставените средства.
- Ежедневен мониторинг – мониторингът върху пазарната / справедливата стойност на обезпечението и спазването на обезпечителните маржове по тези сделки се извършва от отдел „Пазарен и операционен риск“, в управление „Пазарен, операционен и нормативен риск“ на Банката.

За намаляване на кредитен риск от контрагента Банката има сключени нетиращи споразумения със Commerzbank AG и KBC N.V., обхващащи сепълмента по валутни сделки.

Към 31.12.2011г. преобладаващата част от вземанията с местни и чуждестранни Банки са с краткосрочен характер / предимно овърнайт и депозити до 7 дни / и получават 20% рисково тегло, съгласно изискванията на Наредба 8.

Съгласно Наредба 9 на БНБ всички вземания на Банката, за които има риск от намаляване на балансовата им стойност се третират като рискови експозиции и подлежат на преглед за обезценка. Разпределението на експозициите към банки и финансови институции (депозити, репа, спот валутни сделки, ценни книжа), според кредитния рейтинг е както следва:

	Депозити	Ностро сметки	Ценни книжа*	Репо сделки	Спот Валутни сделки (брутна стойност)
Инвестиционен клас	100%	99.92%	89.87%	-	100%
Спекулативен клас	-	-	-	-	-
Без рейтинг	-	0.08%	10.13%	-	-
Общо	100%	100%	100%	-	100.0%
Общо в хил. лв.	261 056	10 643	9 985	-	3 732

*Без участия в гружества от групата

Към 31.12.2011г банката няма позиции в деривати. Също така, към 31.12.2011г. банката няма сключени репо сделки или сделки по получени/ предоставяне под наем на ценни книжа.

Банката използва стандартизиран подход за оценка на кредитния риск от контрагента съгласно разпоредбите на Глава 8 от Наредба №8 на БНБ. Към 31.12.2011 г. Банката няма сключени сделки според определенията на чл. 231 ал. 2 от Наредба №8, поради което не заделя капитал за Кредитен риск от контрагента.

VI. Експозиция към кредитен риск и риск от разсейване.

За редуциране на кредитния риск на Банката се прилага опростен подход чрез техника на заместване на експозициите – обезпечена защита чрез бързоликвидни активи или гаранции.

Към всяка дата на изготвяне на отчета за финансовото състояние се извършва преглед на финансовите активи, които не се отчитат по справедлива стойност в печалбата или загубата за наличие на индикации за обезценка. Финансовите активи са обезценени, когато обективно доказателство демонстрира, че е възникнала събитие, което води до загуба след първоначалното признаване и че събитието, има значение за бъдещите парични потоци на актива, които могат да бъдат измерени надеждно.

Обективни доказателства за загуба от обезценка на финансовите активи включително капиталови инструменти представляват просрочие или невъзможност за погасяване на задължения на кредитополучател, реструктуриране на кредити при неблагоприятни за банката финансови условия, индикации, че кредитополучателя или емитента на финансов инструмент обявява фалит, изчезването на активен пазар за ценна книга, или друга публично достъпна информация отнасящо се до активи на Банката, като негативна промяна във възможността за погасяване на кредитополучателите или във икономически условия, които са в пряка връзка с просрочени в Банката активи. В допълнение в случай на продължителен или съществен спад в пазарната стойност на инвестиция в капиталови инструменти съществува обективно доказателство за наличие на обезценка на капиталовите инструменти.

Критериите и начините за оценка и класификация на рисковите експозиции на Банката, за формиране на провизии за обезценка и несъбираемост по приложимите счетоводни стандарти, и за установяване на специфични провизии за кредитен риск, както и контролът по спазване на тези изисквания, са дефинирани във Политика за оценка и класификация на рисковите експозиции на Алианс Банк България АД, за формиране на провизии за обезценка и несъбираемост (неизпълнение) по приложимите счетоводни стандарти, и за установяване на специфични провизии за кредитен риск.

При наличие на обективни доказателства за влошаване на дадена експозиция, последната се оценява и класифицира въз основа степента на кредитен риск, срока на забава на изискуемите суми, оценката на финансовото състояние на длъжника и вероятните източници за изплащане на задължението, като рисковите експозиции на Банката се класифицират в съответствие с критериите по реда на чл. 8–11 от Наредба №9 на БНБ в четири класификационни групи – редовни, под наблюдение, необслужвани и загуба.

Според срока на забава на изискуемите суми по лихва и/или главница, рисковите експозиции на Банката се оценяват в следните групи:

- Главницата и лихвите се изплащат текущо в съответствие с условията на договора или със забава до 30 дни, но само когато забавата е оправдана или е допусната случайно;
- Натрупани са просрочени плащания по главницата или по лихвите със забава от 31 до 90 дни;
- Натрупани са просрочени плащания по главницата или по лихвите със забава от 91 до 180 дни;
- Натрупани са просрочени плащания по главницата или по лихвите със забава над 180 дни;

Загубите от обезценка при активи, отчетени по амортизирана стойност, се измерват като разликата между балансовата стойност на финансовия актив и сегашната стойност на приблизително изчислени бъдещи парични потоци, дисконтирани по първоначалния ефективен лихвен процент на актива. Загубите се признават в печалби и загуби и се отразяват в корективна сметка срещу кредити и вземания. Лихвата върху обезценения актив продължава да се признава чрез амортизация на сконтото. Когато последващо събитие става причина за намаляването на загубата от обезценка, намалението в загубата от обезценка се сторнира в печалби и загуби.

Загубите от обезценка при инвестиционни ценни книжа на разположение за продажба се признават, като акумулираната загуба, призната директно в собствения капитал, се прехвърля в печалби и загуби. Акумулираната загуба, прехвърлена от капитала и призната в печалби и загуби, е разликата между цената на придобиване, нетна от всички погасявания по лихви и амортизации, и настоящата справедлива стойност минус всички загуби от обезценка, признати преди това в печалби и загуби. Промените в провизиите за обезценка, свързани със стойността във времето, се отразяват като компонент на приходи от лихви.

Ако в следващ период справедливата стойност на обезценена дългова ценна книга на разположение за продажба се увеличи и увеличението може обективно да се свърже със събитие, възникнало след като загубата от обезценка е била призната в печалби и загуби, загубата от обезценка се сторнира, като сумата на сторното се признава в печалби и загуби. Всяко последващо възстановяване, обаче, в справедливата стойност на обезценена капиталова ценна книга на разположение за продажба се признава директно в капитала.

Общата сума на експозициите преди отчитане на ефектите от регулиране на кредитния риск е разпределена по класове по следния начин:

<i>Класове експозиции</i>	Балансови позиции	Зад-балансови позиции	Общо – хил. лв.	Структура %	Среден p-p хил. лв.	Структура %
Вземания от централни правителства или централни банки	168 095		168 095	8,9	159 913	8,6
Вземания от регионални или местни органи на властта	6 654		6 654	0,4	7 247	0,4
Вземания от международни банки за развитие	2 104		2 104	0,1	2 115	0,1
Вземания от институции	299 207		299 207	15,8	282 706	15,3
Вземания от предприятия	398 269	80 406	478 675	25,3	457 894	24,7
Вземания на сребро	186 713		186 713	9,9	187 664	10,1
Вземания, обезпечени с недвижимо имущество	397 524		397 524	21,0	409 071	22,2
Просрочени позиции	34 093		34 093	1,8	32 941	1,8
Други позиции	228 757	88 037	316 794	16,8	311 290	16,8
Общо експозиции	1 721 416	168 443	1 889 859	100,0	1 850 841	100,0

Балансовите позиции включват всички активи на Банката, с изключение на сумите отразени като намаления от Капиталовата база. Задбалансовите експозиции са съставени от неусвоени суми по разрешени кредити и издадени банкови гаранции и акредитиви.

Географско разпределение на експозициите

Алианс Банк България АД няма подразделения извън страната и дейността ѝ основно е на българския пазар. В края на 2011 година активите на Банката са формирани от предоставени средства

на местни лица – резиденти с дейност в Р България – 88,1%, страни от Еврорезоната – 3,6% / Германия, Австрия и др./, страни извън Еврорезоната – 3,4% / Дания, Великобритания и др./ и други страни и международни организации – 4,9%.

Вложенията извън страната са основно от предоставени депозити на междубанковия пазар на кредитни институции – банки нерезиденти.

Разпределение на експозициите по отрасли

Балансовите и задбалансови позиции са разпределени по класове експозиции съгласно Наредба №8 след приспадане на обезценките. Разпределението по отрасли в банковия портфейл на Банката е извършено на база Националния класификатор на икономическите дейности / КИД 2008 /.

Балансови позиции по класове и отрасли след приспадане на обезценка

Отрасли	Клас експозиции							ОБЩО	
	Централни прав. и централни банки	Регионални и местни органи на властта	Институции	Предприятия	На дребно	Обезпечени с недвижимо имущество	Други позиции	Сума	Отн. дял (%)
Вземания от клинети	0	6 654	21 526	400 762	194 437	421 198	0	1 044 577	100.0%
Селски, горско и рибно стопанство				20 224	27 694	6 504		54 422	5.2%
Промисленост				95 959	17 507	9 097		122 563	11.7%
Строителство				23 093	5 227	13 391		41 711	4.0%
Търговия				155 642	35 551	29 788		220 980	21.2%
Операций с недвижими имоти				70 803	6 488	7 085		84 375	8.1%
Финансови услуги			21 526	229	80	10 185		32 020	3.1%
Други		6 654		21 012	9 404	5 656		42 725	4.1%
Физически лица				13 800	92 487	339 493		445 780	42.7%
Вземания от банки			273 655					273 655	x
Дългови инструменти	168 095	0	6 331	0	0	0	0	174 426	100.0%
Финансови услуги			6 331					6 331	3.6%
Държавно управление	168 095							168 095	96.4%
Други								0	
Капиталови инструменти							1 173	1 173	x
Други активи							227 585	227 585	x
ОБЩО	0	6 654	301 512	400 762	194 437	421 198	228 758	1 721 416	x

Задбалансови позиции по класове и отрасли – включват неувоени суми по разрешени кредити и издадените от Банката гаранции

Отрасли	Клас експозиции					ОБЩО	
	Регионални и местни органи на властта	Институции	Предприятия	На дребно	Обезпечени с недвижимо имущество	Сума	Отн. дял (%)
Селски, горско и рибно стопанство			808	2 643	329	3 780	2.3%
Промисленост			26 723	3 493	143	30 359	18.1%
Строителство			7 427	8 203	1 180	16 810	10.0%
Търговия			44 764	5 202	2 107	52 073	31.0%
Операций с недвижими имоти			5 491	4 811	331	10 633	6.3%
Финансови услуги		8 594		109		8 703	5.2%
Други			9 958	3 611	451	14 020	8.3%
Физически лица			834	29 246	1 534	31 614	18.8%
ОБЩО	0	8 594	96 005	57 318	6 075	167 992	100.0%

Разпределение на балансовите и задбалансовите позиции по остатъчен матуритет

в хил. лв.

Класове експозиции / остатъчен матуритет	до 1 г.	от 1 до 5 г.	над 5 г.	без матуритет	Общо
Централни правителства	16 611	96 311	55 173		168 095
Международни банки на развитие	2 104				2 104
Регионални и местни органи на властта		1 471	5 183		6 654
Вземания от институции	280 191	19 218			299 409
Вземания от предприятия	183 140	133 488	164 541		481 169
Вземания на дребно	57 231	70 111	67 094		194 436
Вземания, обезпечени с недвижимо имущество	30 830	53 997	336 371		421 198
Други позиции				316 794	316 794
Общо експозиции	570 107	374 596	628 362	316 794	1 889 859

VII. Информация за признати АВКО и АЕЗ при прилагане на стандартизиран подход за кредитен риск.

В изпълнение на чл.27, ал.2, т.2 и чл.49, ал.5 от Наредба 8 на БНБ Алианс Банк България АД използва оценките на рейтинговите агенции Standard&Poor's, Moody's и Fitch Ratings. При определяне на рисковете тегла по стандартизирания подход за кредитен риск външните оценки се съотнасят към степените на кредитно качество за отделните класове експозиции.

Класове експозиции, за които се използват оценки на външни агенции.

- Експозиции към централни правителства
- Експозиции към международни банки
- Експозиции към институции
- Експозиции към регионални и местни органи на властта
- Експозиции към предприятия

Присъдените кредитни оценки от признати АВКО се приравняват към одобрените от БНБ и надзорните органи на държавите - членки на ЕС степени на кредитно качество при определяне на рисковете тегла на съответните класове експозиции при изчисляване на капиталовата адекватност.

VIII. Вътрешни модели за пазарен риск.

Банката не използва вътрешни модели за изчисление на пазарен риск, като за изчисление на капиталовото изискване за този тип риск се прилагат разпоредбите на Чл. 264 ал .2 т.1.

Позиционният риск съдържа два компонента специфичен риск и общ позиционен риск. Специфичният (кредитния) риск е рискът от промяна в цената на финансов инструмент в резултат на фактори, отнасящи се до неговия емитент или емитента на базисния инструмент. Общият позиционен риск е рискът от промяна в цената на финансов инструмент в резултат на фактори, независещи от конкретните характеристики на инструмента, например промяна в равнището на лихвените проценти при дълговите инструменти или промяна на капиталовия пазар при капиталовите инструменти.

Банката отнася нетните си позиции в дългови инструменти в съответствие с валутата, в която са деноминирани, и изчислява капиталовите си изисквания за общ и специфичен риск във всяка валута поотделно. Банката отнася нетните си позиции въз основа на емитентите / глъжниците,

Външната кредитна оценка и остатъчен срок до падежа, като след това ги умножава по указаните тегла, съгласно чл. 276 от Наредба N 8.

При изчисляване на общия позиционен риск в дългови инструменти Банката прилага падежен подход, при който дълговите инструменти с фиксиран лихвен процент, се разпределят съобразно остатъчния им срок до падежа, а инструментите с плаващ лихвен процент – в съответствие с остатъчния срок до следващата дата на промяна на лихвения процент. Нетните позиции се претеглят и съчетават по падежни интервали и след това по зони. Остатъчната не съчетана част от претеглената дълга или къса позиция представлява не съчетана претеглена позиция за съответната зона. Върху съчетаната и не съчетаната позиция се прилагат теглата в чл. 278 от Наредба N 8. Банката изчислява изискванията си за общ позиционен риск от дългови инструменти за всяка валута поотделно.

Специфичен риск за капиталови инструменти се изчислява като общата брутна позиция се умножава по 8% (в съответствие с чл. 281 от Наредба №8 на БНБ). Общ риск на капиталовите инструменти се изчислява, като нетната позиция на банката се умножава по 8% (в съответствие с чл. 282 от Наредба №8 на БНБ), като общата нетна позиция в капиталови инструменти се изчислява за всеки национален пазар поотделно.

Структурата на портфейла от ценни книжа към Декември 2011 е следната:

	хил. лв.	/ %/
Държавни ценни книжа	16 665	85.3%
Корпоративни облигации	2 839	14.5%
Акции и взаимни фондове компенсаторни инструменти	39	0.2%
Общо	19 543	100.0%

Разпределение на дълговите инструменти в търговски портфейл, според степента на кредитно качество на базата присъдени кредитни рейтинги от АВКО:

В хиляди лева	2011	2010
Правителствени облигации оценени с Рейтинг BBB- до BBB+	16,665	15,967
Ценни книжа обезпечени с активи (Закон за ипотечни облигации) Рейтинг BBB+ до BBB-	878	-
Корпоративни облигации оценени с: Рейтинг AAA	-	1,053
Рейтинг A+ до A-	991	-
Рейтинг BBB- до BBB+	683	492
Рейтинг BB+ до BB-	-	1,415
Без рейтинг	287	1,161
	19,504	20,088

Банката не заделя капитал за сетълмент риск поради липса на основание за съществуване на такъв риск.

Банката не заделя капитал за валутен риск, произтичащ от позициите в банковия и търговския портфейл, тъй като не отговаря на изискването на чл.292 от Наредба N 8 т.е. сумата на общата нетна открита валутна позиция не превишава 2% от собствения капитал.

Пазарен риск е риск от загуба, произтичащ от промяна на пазарните условия или параметрите влияещи върху пазарните условия т.нар. рискови фактори.

Капиталовите изисквания за позиционен валутен и стоков риск за инструменти в търговския портфейл към края на 2011 година са 0,4 млн. лева или 0.34% от общо заделения капитал на Банката.

За вътрешни и аналитични цели Банката използва вътрешен модел за изчисление на пазарния риск, който е базиран на модела VaR /Value-at-Risk/ или така наречения Стойност под Риск. Чрез него се измерва максималната потенциална загуба на Банката, произтичаща от прогнозните промени на пазарните цени на търгуемите активи при предварително дефиниран доверителен интервал и предварително дефиниран времеви хоризонт.

Моделът се прилага върху откритите позиции към края на всеки работен ден, след приключване на сделките на Фронт и Бек Офиса и след стартиране на всички приключващи деня процедури. Банката използва модела Монте Карло, който се изчислява от специализиран софтуер.

Моделът се базира на допускане за нормално разпределение на рисковите фактори и на следните основни параметри:

- Исторически период на наблюдение най-малко 250 работни дни
- 99% доверителен интервал
- 10 дневен период на държане (рисков хоризонт) за регулаторни цели и 1 дневен период за вътрешни цели

Отдел „Пазарен и операционен риск“ извършва ежедневно верифициране на модела посредством бек тестване, базирано на хипотетични промяна в стойността на портфейла, като за източник се използват последна цена „купува“ от в системата Reuters за съответния ден.

За период от 252 дни на търговския портфейл, е констатирано едно превишение на резултата от бек –тест над дневната стойност под риск за дата 30/12/2011 в размер на 27.47 %, продукувано от изменение в цените на емисиите VG20400992233 и VG2009794228.

Стрес тестове също се извършват регулярно, съгласно сценариите на Group Risk, Allianz Banking а именно 200 б.т. паралелно повишение на лихвените криви, 10% спад на всички валути и 20% спад в размера в цените на капиталовите инструменти. Данните се докладват на мениджмънта, регулярните срещи на Рисковия комитет на банката на Банката и на Group Risk, Allianz Banking.

Към 31 Декември 2011г. 10-дневните VaR на търговския портфейл на Банката за период от една година са както следва:

В хил. лева	Към31.12	Средно	Максимум	Минимум
<i>Финансови инструменти държани за търгуване</i>				
Валутен риск	68.90	63.03	70.32	58.86
Лихвен риск	119.61	321.17	418.75	119.61
Друг ценови риск	3.28	3.42	3.94	2.93
Корелация	(57.91)	(63.89)	(70.29)	(47.51)
Общо	133.88	323.73	422.72	133.89

Банката изчислява VaR на банковия портфейл на база Monte Carlo симулация при 99% доверителен интервал. Входщата пазарна информация в модела включва ежедневни данни за:

- Точки от лихвени криви
- Пазарни лихвени проценти
- Валутни курсове
- Цени на дългови и капиталови инструменти

Лихвено чувствителните активи и лихвено чувствителните пасиви на банката към края на съответния отчетен период се представят в два синтетични под-портфейла (респективно активи и пасиви), като разпределението на лихвено чувствителните активи и пасиви е според допусканията в точка "Лихвен риск банков портфейл". Всеки от двата синтетични под-портфейла е със следните дефинирани матуриретни зони: ON; 0- 7 дни; 1М; 2М ; 3М; 6М ; 9М; 12М; 2 Години; 3 Години ; 4 Години; 5 Години; 7 Години; 10 Години; 15 Години; 20 Години; 30 Години. Двата синтетични под-портфейла се нетират с цел получаване на нетен матурирет баланс на активите и пасивите. Дефинира се лихвена крива, с която ще се дисконтират двата под-портфейла.

Заложените параметри на модела са:

- Исторически период на наблюдение – най-малко 250 работни дни, освен когато съществено волатилността (променливостта) на цените налага по-къс период на наблюдение.
- 99% за целите на вътрешните модели по Наредба 8 на БНБ с 10 дневен период на държане (рисков хоризонт) за регулаторни цели и 1 дневен период за вътрешни цели.

Стойностите на VaR на банковия портфейл на база Monte Carlo симулация към 31 Декември 2011 г и по време на отчетния период са както следва:

В хиляди лева	VaR 99%/ 10 дни
Към 31 Декември	6,880
Средно за периода	6,146
Максимално за периода	6,880
Минимално за периода	5,646

Стойностите на VaR на банковия портфейл и търговския портфейл на база Monte Carlo симулация към 31 Декември 2011 г и по време на отчетния период са както следва:

В хиляди лева	VaR 99%/ 10 дни
Към 31 Декември	7,013
Средно за периода	6,430
Максимално за периода	7,013
Минимално за периода	5,953

За посочените по-горе изчисления се използва специализиран софтуер - Портфолио Менеджмънт Систем (PMS).

Данните се докладват на мениджмънта на Банката и на регулярните срещи на Рисковия Комитет на Allianz Banking.

IX. Експозиция към операционен риск.

Банката не използва вътрешни модели за оценка на капиталовите си изисквания за операционен риск. Избрания подход от банката за изчисление на този риск е подхода на базисния индикатор.

Операционен риск е риск от загуба, произтичаща от неадекватни или недобре функциониращи вътрешни процеси, хора и системи, или от външни събития, като включва в себе си и правен риск. Правен риск е риск от загуба в резултат на неадекватно или недобро приложение или интерпретация на нормативните актове. В допълнение към операционния риск се извърши оценка на риска от извършване на корупция.

Заделяният капитал за операционен риск за 2011 година е 13.5 млн. лева. Банката използва Подхода на базисния индикатор, при който осреднения средногодишен брутен доход за последните три години се умножава по коефициент от 0,15, който отговаря на капиталово изискване от 8%. Тъй като капиталовото изискване за банките в България е 12%, коефициента от 0,15 се завишава 1,5 пъти и става 22,5.

Целта на Банката е да предприеме своевременни действия за минимизиране на операционния риск като дефинира ясно процедурите за управление и мониторинг на риска, определи функциите и отговорностите, създаде фирмена култура по риска и се основава на опита на Allianz SE.

Основните средства за измерване на риска са:

- Регистър на загуби от операционен риск на ниво Банка и на ниво АБХ АД
- Самооценка на риска
- Ключови рискови индикатори
- Регистър на оплакванията
- Система „Whistle-blowing” – специален телефон, е - мейл prevencia@allianz.bg, плакати и обучение във вътрешния web-site
- Минималните стандарти за управление на риска са следните:
- Подходяща организация и разделение на отговорностите
- Документиране процеса по измерване, мониторинг и управление на риска
- Периодична оценка на операционния рискове и адекватността на контролите и процедурите за тези рискове
- Своевременно отчитане
- Минимизиране на риска, включително чрез сключване на подходяща застраховка. Банката има сключена застраховка Специални банкерски рискове.

Спазването на стандартите на Банката се подпомага от периодични проверки от Управление „Специализирана служба за вътрешен контрол” и периодичен репортинг към Group Risk, Allianz Banking.

Отговорността за идентифициране и управление на риска се носи от директорите на бизнес центровете и продажбените центрове, както и от висшия мениджмънт. За целта са разработени Вътрешни правила за управлението на операционния риск, създадено е самостоятелно звено за измерване, мониторинг и отчетност на риска, както и Комисия за оценка на рискови събития. Събраните данни за загубите се докладват на мениджмънта на Банката и тримесечно на АБХ и на

Group Risk, Allianz Banking, както и в системата за регистриране на операционни рискови събития на Allianz SE – Open Pages, съгласно изискванията на Базел II. Прагът на значимост за докладване на операционно рисково събитие в системата Open Pages за Банката е 50 000 евро. Операционни рискови събития с ефект над 1 000 000 се докладват към Allianz SE в рамките на 5 работни дни.

X. Капиталови инструменти в банковия портфейл.

Капиталовите инструменти в банков портфейл са придобити и притежавани от банката по силата на членството ѝ в международни, местни организации подпомагащи основната банкова дейност. В баланса на банката те намират отражение по цена на придобиване, с изключение на участието в капитала на Българска фондова борса, чийто акции са публични и листвани на призната борса. Преоценката на акциите на БФБ АД се извършва съгласно приетата методика за преценка на ценни книжа, като намира ефект в преоценения резерв на банката. Балансовата стойност на капиталовите инструменти към края на 2011 година е както следва:

	хил. лв.
Борика Банксервиз АД	929
Българска Фондова Борса	50
България Нет	91
MasterCard	29
Swift	32
VISA	41

XI. Лихвен риск в банковия портфейл.

Лихвен риск на банковия портфейл е риск от намаляване на нетния лихвен доход и икономическата стойност на активите, пасивите на Банката, в резултат на промени в пазарните лихвени проценти.

Процедурите по управление на лихвения риск се прилагат от гледна точка на чувствителността на Банката спрямо промени в лихвените равнища. Действителният ефект зависи от множество фактори, които включват степента, в която плащания се осъществяват по-рано или по-късно от договорената дата, частта от активи, обвързана с базисния лихвен процент, както и от промените в лихвения процент, породени от чувствителността спрямо различните периоди и валути.

За изчисляване на дисбаланса активите, пасивите се групират в матуритетни зони, съгласно изискванията на Груп Риск, в зависимост от следващата дата на промяна на лихвения процент при инструменти с плаващ лихвен процент и датата на договорния падеж при инструменти с фиксиран лихвен процент. При инструменти с плаващ лихвен процент датата на преценка е по-близката дата от датата на следващата дата на промяна на лихвения процент и датата на договорния падеж. Активите, чувствителни към промяна на непазарни променливи като напр. базисен лихвен процент се считат за „кვაзи“ чувствителни и се отделят от останалите активи, но участват в изчисленията подобно на инструментите с плаващ лихвен процент. Матуритетни зони в които се разпределят активите, пасивите са дефинирани, съгласно изискванията на Груп Риск, отделно за Банковия и Търговския портфейл. Извършва се “Core/Non-Core” анализ на безсрочни депозити. Те се разпределят като минималните неснижаеми остатъци се поставят в зона “3 месеца”, а волатилната част – в зона „овърнайт“, Изчислява се нетния матуритетен дисбаланс като разлика между балансовите

стойности на лихвочувствителните активи и лихвочувствителните пасиви, чиято стойност зависи от лихвени проценти.

Ефектът на промяната на лихвените проценти се разглежда в следната перспектива:

Икономическа перспектива: Изчислява се ефекта от хипотетична промяна в пазарните лихвени проценти върху нетната настояща стойност на инструментите, следователно върху капитала, посредством претегляне с дюрацията по матуритетни зони. Банката използва апроксимация за дюрация по матуритетни зони, описана в документа на Базел „Принципи за управление и надзор върху лихвения риск”.

Процедурите по управление на лихвения риск се прилагат от гледна точка на чувствителността на Банката спрямо промени в лихвените равнища. Действителният ефект зависи от множество фактори, които включват степента, в която плащания се осъществяват по-рано или по-късно от договорената дата, частта от активи, обвързана с базисния лихвен процент, както и от промените в лихвения процент, породени от чувствителността спрямо различните периоди и валути.

Таблицата по-долу обобщава изложеността на Банката на лихвен риск към 31 декември 2011:

	Инструменти с плаващ лихвен процент	Инструменти с фиксиран лихвен процент	Нелихвоносни	Общо
Общо активи	960,692	414,082	370,872	1,745,646
Общо пасиви	-	1,552,208	32,207	1,584,415
Дисбаланс	960,692	(1,138,126)	338,665	161,231

Стрес-тестовете се базират на сценария от 200 базисни точки паралелно нарастване и спад на всички криви на доходност по всички валути. Банката има приети лимити за лихвен дисбаланс и за стрес-тест от 200 бр, които са неразделна част от „Правилата за идентифициране измерване и управление на пазарен риск.

Резултатите от стрес тестовете за банковия портфейл са следните:

В хиляди лева	200 базисни точки на паралелно покачване	200 базисни точки на паралелно понижние
Към 31.12.2011г	3,274	(3,274)
Средно за периода	3,427	(3,427)

Изложеност на ликвиден риск

Ликвидният риск възниква във връзка с осигуряването на средства за дейностите на Банката и управлението на нейните позиции. Той има две измерения – риск Банката да не бъде в състояние да посрещне задълженията си, когато те станат дължими; и риск от невъзможност да реализира свои активи при подходяща цена и в приемливи срокове.

Основният инструмент, използван от Банката да регулира ликвидния риск, е коефициента на вторична ликвидност, представляващ съотношение на ликвидни активи към общо привлечени средства. За ликвидни активи се приемат парични наличности и парични еквиваленти, средства по разплащателни сметки в банки и междубанкови депозити до 7 дни, ДЦК на българското правителство, злато, търгуваеми дългови ценни книжа, издадени от международни банки за развитие и международни

организации. Подробно изчисление се използва, за да се измери съответствието на Банката с ликвидните показатели, препоръчвани от БНБ.

Коефициентите на нетните ликвидни активи спрямо депозити от клиенти към датата на отчета и по време на отчетния период са както следва:

	2011	2010	2009
Към 31 Декември 2011	36.75%	31.47%	32.49%
Средно за периода	35.04%	33.13%	29.92%
Максимално за периода	40.09%	38.63%	32.49%
Минимално за периода	27.58%	30.58%	27.68%

Банката изготвя и допълнителни анализи и отчети във връзка с ликвидния риск, съгласно изискванията на Group Risk, Allianz Banking, като те са изработени на база основните принципи на Базел III и наблюдават освен дисбалансите по матурирети зони и допълнителни коефициенти като период на оцеляване (Survival Period), Нетно съотношение на стабилност на финансирането (NSFR) и Покритие на пасивите с ликвидни активи (Liquidity Coverage Ratio). Алианс Банк България изпълнява минималните изисквания за стойност на тези коефициенти, както следва:

- Период на оцеляване (Survival Period) – мин. 1 месец (наг 1 месец към 31.12.2011)
- Нетно съотношение на стабилност на финансирането (NSFR) – мин. 100% (123.7% към 31.12.2011)
- Покритие на пасивите с ликвидни активи (Liquidity Coverage Ratio) – мин. 100%

XII. Секюритизация.

Банката няма секюритизирани активи.

XIII. Вътрешнорейтингов подход.

Банката не използва вътрешни модели за кредитен риск.

XIV. Техники за редуциране на кредитния риск.

Банката прилага техники за редуциране на кредитния риск и признава обезпечения в съответствие с разпоредбите на Глава шеста от Наредба №8 за капиталова адекватност на кредитните институции. За обезпечена защита се признават активи, които са достатъчно ликвидни, със сравнително непроменлива във времето стойност и с които се постига подходящо ниво на сигурност на кредитна защита.

Основните обезпечения използвани за редуциране на кредитния риск и определяне на рисковото – претеглената стойност на експозициите в отчета по Наредба 8 към 31.12.2011 г. са:

- финансови обезпечения – парични депозити и дългови ценни книжа при спазване на изискванията на наредбата;
- жилищен имот, когато е обитаван или ще бъде отдаван под наем от собственика и когато съществува ниска корелация между справедливата стойност на имота и кредитоспособността на кредитополучателя;
- банкови гаранции.

За дефиниране на обема от кредити, обезпечени с жилищна ипотeka и третирани с 35% рисково тегло /В сила от 31.03.2010г./, по всяка отделна експозиция се определя по-ниската от двете стойности - справедлива или застрахователна стойност на ипотекирания имот; както и размера на експозицията или част от нея, която не превишава 70% от по-ниската стойност.

При наличие на обезпечение под формата на призната гаранция, частта от експозицията напълно покрита с нея, се претегля с рисковото тегло на доставчика на защита.

Основни принципи при договаряне на обезпеченията:

- добре оформена документация;
- достатъчност за покриване размера на вземането;
- възможност за бърза реализация на обезпечението (ликвидност).

Остойносттаване на обезпеченията се извършва по:

- т. нар. „справедлива пазарна стойност“ и се изготвя от оторизирани лица с необходимия опит и квалификация (лицензирани оценители);
- по фактурна стойност за определена категория приети от банката обезпечения;
- Борсови котировки

Банката изисква предложените и приети обезпечения да бъдат застраховани в нейна полза, при посочени застрахователна сума и покрити рискове.

XV. Политика и практика за Възнагражденията.

1. Информация относно процеса на вземане на решения, използван при определяне на политиката за Възнагражденията включително ако е приложимо, информация за състава и отговорностите на комитета за Възнагражденията, външния консултант и другите заинтересовани лица;

Политиката на Възнаграждения се одобрява от УС и потвърждава от НС на Банката. Водещите принципни положения за определянето и са заимствани от политиката и въведените практики на Allianz SE и от Наредба N4 на БНБ.

Съставът на комитета по Възнагражденията е наличен в Банката при поискване от компетентен орган.

Външен консултант не е използван от Банката към настоящия момент.

2. Информация относно връзката между Възнаграждението и резултатите от дейността;

Съгласно Вътрешните правила за работната заплата на Банката, допълнителното материално стимулиране е в зависимост от финансовия резултат на дружеството и индивидуалните резултати на служителите. Размерът и начина на разпределение на средствата за текущо материално стимулиране за служителите по структурни единици и начина на определяне на индивидуалните размери се регламентират с решение на УС.

Връзката между резултатите от дейността и променливите възнаграждения на лицата по чл. 2, т. 1, 2 и 4 от Наредба № 4 на БНБ се определя въз основа на годишен Бонус - план, като показателите в него се определят от Allianz New Europe Holding и НС на Банката.

3. Основни структурни характеристики на системата за възнагражденията, включително информацията относно използваните критерии за оценката на резултатите от дейността и отчитането на риска, политиката на разсрочване и критериите за предоставяне на възнагражденията;

Структурата и използваните критерии са описани в следващата 4-та точка.

Отчитането на риска се извършва на база на определени количествени критерии за чистотата на кредитния портфейл и др.

Допълнителните възнаграждения на лицата по чл. 2, т. 1, 2 и 4 от Наредба № 4 на БНБ се предоставят след заверен Годишен Финансов Счетоводен Отчет /ГФСО/ от Одиторското предприятие и след одобрение от Allianz New Europe Holding и НС на Банката.

4. Информацията относно критериите, на базата на които се определя правото за придобиване на акции, опции и променливи възнаграждения;

Критериите / показателите на променливите възнаграждения са разделени на Количествени и Качествени и включват (но не се изчерпват с тях) :

4.1.Количествени

План за печалба за съответната година.

План за обема на активите към края на съответната година.

Планова цел за качество на кредитния портфейл.

Плана за съотношението на Разходи за издръжка към Приходи от дейността.

План за обем Банкашуранс.

Контрибуция в общите резултати на Алианс България Холдинг, относно Печалба и Брутен премиен приход.

и други.

4.2.Качествени

Определят се индивидуално за всяко лице, като обикновено това са проекти и др. подобни задачи със съответните срокове за изпълнение.

По-подробна и изчерпателна информация е налична в Банката на място, като следва да се има предвид, че за всяка една календарна година, таргет целите и задачите могат да се различават и са променливи величини.

Към настоящия момент няма правила и практики за придобиване на акции (опции) от капитала на Банката.

5. Основни параметри и обосновка на схемите за променливо възнаграждение и други материални стимули;

Параметрите на променливото възнаграждение по принцип са ограничени до не повече от 1/3 от годишното фиксирано възнаграждение. Други материални стимули по принцип не се прилагат, освен тези присъщи за обезпечаване изпълнението на дейността.

6. Обобщена количествена информация относно възнагражденията, включваща разбивка по видове дейности.

- Общите разходи за възнаграждения, които включват – заплати, бонуси и социални осигуровки за 2011г. е 15 742 167 лв.
- Разбивката по видове дейности е както следва:
- Инвестиционно банкиране – 175 062 лв.
- Банкиране на дребно и Корпоративно банкиране – 9 304 327 лв.
- Общо управленски и административни функции – 4 019 015 лв., като разликата до общата сума са социалните осигуровки.

По-подробна информация е налична в Банката на място при поискване от компетентен орган.

7. Обобщена количествена информация относно възнагражденията на лицата по чл. 2, т. 1, 2 и 4 от Наредба № 4 на БНБ от 2010 г. за изискванията към възнагражденията в банките, както и по чл.335, ал.13 от Наредба №8 на БНБ относно лицата по чл.10 от ЗКИ, като се посочва:

Банката счита тази информация за поверителна и съгл. чл. 335, ал.7 от Наредба №8 на БНБ, Банката не оповестява данните от буква а). до буква е). на настоящата точка. Количествената информация е налична в Банката при поискване от компетентен орган.